

L'ESTATUT A MADRID DOS ARTICLES

De Carles Capdevila
a "La Publicitat,"

Aquest matí arribarà a Madrid la representació catalana que amb el president de la Generalitat al cap presentarà oficialment l'Estatut al Govern de la República. Tot Catalunya els acompanya amb el cor trepidant en aquest viatge de l'esperança. Les aclamacions de la multitud que ahir vespre era a acomiadar-lo dona la mesura de l'emoció de aquest moment històric. No tenim cap motiu justificat per témer que el poble de Madrid no sabrà respectar l'afany de llibertat i de germanor que significa l'obra de la catalanitat que anem a sotmetre al Parlament. L'Estatut és l'obra de tots els catalans, la condensació de les aspiracions de tot un poble el que porten els hostes catalans que avui seran a Madrid. Si per qualsevol apassionament fugaç això fos oblidat, seria un error gravíssim que destruiria en un moment els afanys generosos de tants mesos i prepararia l'irreparable. No volem que la nostra cordialitat expansiva hagi d'ésser corresposta amb el mateix esclat; però ens permetem de recordar la rebuda efusiva que per l'abril Barcelona tributava al president del Govern, representació màxima de la República naixent.

L'Estatut és de tots els catalans, i els que el porten, en aquest moment representen tot Catalunya. Ni els que el reben ni els que el presenten poden oblidar ho per cap motiu. Si uns o altres ho oblidaven, treballarien contra Catalunya i contra la República. L'Estatut és la penyora més alta per a la concòrdia definitiva que Catalunya va a disposar a les Constituents espanyoles, i cal que aquesta penyora ho sigui també de la concòrdia interior de Catalunya. Per això és imprescindible que els que han conquistat l'excelsa responsabilitat d'aquesta missió patriòtica pensin només en el poble que els segueix amb els ulls fets, confiat i conciliador. Davant la transcendència del pas, els partits es confonen i desapareixen. L'interès superior, l'únic que ha d'ésser escoltat i servit, és el de la pàtria; és l'hora de sacrificar amors propis, ambicions particulars, impaciències egoistes; cedir a un impuls partidista seria funest per a Catalunya, perquè inhabilitaria molts catalans per a la defensa de allò que és patrimoni espiritual comú.

Tenim confiança en el patriotisme i en l'abnegació de tothom; no ens dol de dir que en aquests instants solemnes nosaltres també estem disposats a sacrificar a les urgències morals de la hora tot allò que essent legítim de proclamar podria semblar una reserva inoportuna. No; en el moment de presentar la nostra darrera instància de llibertat col·lectiva no podríem fer cap reserva: som tots de l'Estatut i de Catalunya, i perquè estem convençuts que el dret i la raó estan de la nostra banda, esperem confiats que la representació

catalana sabrà sobreposar l'interès de Catalunya a qualsevol altra consideració subalterna, i si no té la gràcia de trobar el cor d'Espanya, tindrà l'encert de trobar el camí de la comprensió respectuosa.

Un editorial del «Diario de Barcelona»

Salió anoche para Madrid el señor Macià, Presidente del gobierno de la Generalidad de Cataluña. Salió acompañado del señor Ventura Gassol, otros consejeros de la Generalidad y el alcalde. Es el señor Macià portador del Estatuto que va avalorado por un plebiscito de los Ayuntamientos y el «referéndum» del pueblo catalán. El Estatuto debe ser sometido a deliberación y aprobación de las Cortes Constituyentes. Los momentos son solemnes. Las voluntades, inciertas. Y mal ocultos los apasionamientos.

Ahora es cuando se necesita más firme serenidad. No se ha ilustrado bien a la opinión española, que, en general, considera los estatutos regionales—y predominante el catalán—como otros tantos desgarrones de la Patria. Ha pocos días refutamos este concepto, con sencillas reflexiones suficientes a desvanecer las dudas de los más cavilosos. La desorientación, sin embargo, apasiona los ánimos de muchos, no sólo en la capital, sino en otros puntos de España. El ministro de la Gobernación dió ayer la nota justa y enérgica—es mucho ministro don Miguel Maura—al anunciar que se consideraría como a enemigo de la República, a quien se atreviera a molestar a los comisionados catalanes. A éstos corresponde, por su parte, la suma discreción, ya que llevan la razón de su lado, ya que conocen como nadie el problema que se va a resolver definitivamente, ya que, en principio, han prohibido un procedimiento de concordia.

De concordia, sí! (Salió ya tan discutida palabra; salió, porque la ha traído la realidad del hecho). El señor Macià se ha inclinado ante esta realidad, sin perder nada de su entereza. Ha obrado cuerdamente, sin mengua de su dignidad política. El que vuelve la espalda a la realidad, lo pierde todo, y pierde a los demás. La concordia basada en el acuerdo de unas Cortes a las que se atribuye la soberanía.

Los que, mal avenidos con la reintegración de la personalidad regional, han sugerido la sospecha de imposición por parte de Cataluña, han hecho mala obra: mala, porque no es verdad; mala, por la ignorancia o la perfidia. No hay en el Estatuto, ni asomo de separatismo; no hay imposición en lo que se somete a debate. Para la presentación del Estatuto se exigía un mero plebiscito; se ha hecho, y su resultado lo conocemos todos. A mayor abundamiento, se le ha añadido el prestigio de un «referéndum». Si no hubiese existido en la Generalidad el espíritu de con-

cordia, si la supuesta obsesión del separatismo hubiese dominado a los políticos catalanes, aprobado y confirmado por el pueblo catalán el Estatuto, éste hubiera sido proclamado «ipso facto» —o al menos se hubiera intentado hacerlo—, sin más intervención. De momento, la pasión hubiera tendido un velo ante las consecuencias que de ello pudieran derivarse. No se ha hecho así, ni se ha intentado hacerlo, y es bien seguro que no ha pasado siquiera, como un mal pensamiento, por la mente de los dirigentes catalanes... ¿Qué más se quiere? ¿qué más puede pedirseles?

No se han apartado un ápice de las normas de concordia. Tan es así, que la doctrina concordataria proclamada por el señor Cambó en un libro que es código de buena política catalana, ha quedado reivindicada, de hecho, hasta por algunos extremistas que ardientemente habían combatido de palabra o por escrito. Y es bien poner de relieve el suceso, sin ánimo de retrotraernos a señalar errores pasados aunque tan recientes, y sí sólo para que se vea cómo la verdad se abre paso en cuanto sus impugnadores, por razón de las circunstancias, o de lo que sea, se ponen en contacto con la realidad.

El apasionamiento, en todos los casos, es el que agita y hace vibrar a las oposiciones. Las responsabilidades del poder obligan, a los que son dignos de asumirlas, a ser ecuánimes y clarividentes. Así en Cataluña, así en Madrid. Por esto aquí se ha seguido la ruta que conduce a la concordia; y por eso allá es el Gobierno el más interesado en que ésta no se malogre por las estridencias de los irresponsables.

Consideradas así las cosas, no puede menos de percibirse una impresión optimista.

Facècies i anècdotes

Una frase de Cánovas

En un discurs Cánovas del Castillo va dir:

—Amb la Pàtria i amb la mare sempre, amb raó o sense.

VINS

Alella Marfil, Diamant, Castell Remei, Valdepeñas
Confiteria Barbosa

—Entre totes aquestes crosies de color, on és l'Art?

—L'Art, senyor, no consisteix en pintar un quadro, sinó en vendre'l.

De 11 420, Florència

Observacions

En una correspondència de Madrid que duu *La Veu de Catalunya* hi ha una pregunta que ens ha fet molta de gràcia per un costat i per un altre ens ha fet bullir les sang per la malícia que porta. Diu: *sabeu quan li costaria a Espanya l'aprovació de l'Estatut de Catalunya?*

En primer lloc cal respondre els qui tal pregunta formulen que l'aprovació de l'Estatut no costaria ni un cèntim a Espanya. Per ventura les pessetes que es quedarien aquí a nostra terra no són pessetes que es quedarien a Espanya? Què som estrangers els catalans? No som espanyols i el territori que ocupem no és d'Espanya? Espanya, doncs, no perdria ni un cèntim perquè ni un cèntim aniria fora d'Espanya.

En segon lloc si el pressupost de l'Estat minvés en 1.000.000 de pessetes, que segons diuen per la referència de l'informe que prepara el ministeri de Finances serà el déficit que hi haurà en el pressupost de l'Estat per la manca dels ingressos que li aporta Catalunya, no hi ha dubte que Catalunya és la menjadora on els pobles de la resta d'Espanya s'atipen i això no ho podem permetre, si amb el nostre treball fem pessetes no és just que els altres pobles s'engreixen amb la nostra suor i ens explotin la nostra energia. Que treballin també i que facin riquesa i amb ella contribueixin a eixugar el déficit del pressupost. Hem d'ésser els catalans sols que carreguem la lliura? Les nostres sobres, els nostres estalvis han d'ésser per a nostra millora, per a nostre benestar, no per mantenir els altres.

El ministre de Finances que busqui la manera de desenvolupar la riquesa natural, les possibilitats de producció de les terres d'Espanya i així no tindrà el treball de defensar contra l'Estatut la injustícia que suposa que la riquesa dels qui treballen i treuen el fetge per la boca per fer pessetes els altres se les engoleixen sense fer res.

El senyor Prieto i el senyor Albornoz que es posin d'acord per a buscar la manera d'explotar el bé de Déu de riqueses naturals que posseeixen les terres de banda enllà de Catalunya i que no es refii de les riqueses dels catalans, que si se'n refien mai trobaran l'hora d'explotar-les aquelles riqueses.

Catalunya a Madrid

L'espectacle que vaig presenciar ahir a l'Estació de França és d'aquells que no s'obliden mai més. Una gentada immensa fluïa a les andanes per totes les portes com una inundació que ningú no hauria pogut contenir i ho envaia tot, que s'enfilava damunt dels vagons per a cercar llocs estratègics des d'on contemplar el comiat entusiasta als portadors de la voluntat de Catalunya amb Francesc Macià per capità. Banderes que voleien flamejants per damunt de la multitud atapeïda, crits eixordadors i enèrgics, ovacions com tempestes que esclaten, mocadors que acomiaden els parlamentaris abocats a les finestrelles del tren. Allò era un poble. Era Catalunya que s'infiltrava tota sencera en els esperits d'aquells homes representatius i marxava a Madrid a presentar l'Estatut, la concreció de tots els nostres anhels. Quants eren els manifestants? Deu mil? Quinze mil? Vint mil? Què hi fa un nombre qualsevol! Era en conjunt tota Catalunya en peu que feia acte de presència. Els que regategen xifres, els que volen posar en dubte la nostra unanimitat havien d'ésser ahir a l'Estació de França, davant d'aquell acte impressionant i definitivament refrendador de la nostra voluntat i haurien vist com aplaudien amb el mateix calor els que anaven vesllats d'obrir que els més ben abillats, els homes, les dones i els infants. I quan, en arrencar el tren que se'n duia la florida de les nostres il·lusions i de les nostres esperances, l'ovació ofegà el xiulet de la locomotora, vaig pensar que aquell poble no podia ésser decebut i que l'Estatut havia d'ésser aprovat per damunt de les conxorxes que els eters enemics de la nostra terra volen fer prevaldre com si l'Història dels fets no els advertís eloqüentment de la realitat.

Marçal

bé llegeix l'art. 15 d'una disposició del Ministre d'Economia referent a blats, donant-se, el Consistori per assabentat.

A la Comissió

passen les següents instàncies:

Emili Bas, propietari de la casa número 48 del carrer de Montserrat, demanant indemnització per arreglar la vorera, en la qual la Brigada municipal no hi posà cap llosa sencera.

Joan Martínez, per instal·lació d'una caseta de bany.

Dos empleats d'Arbitris que demanen llicència.

Agustí Manent que sol·licita parada de taxis a la Rambla, davant del Centre Liberal Català.

Francesc Torres, de l'Empresa de Pompes Fúnebres «La Dolorosa» oferint-se per fer els enterraments de beneficència a 15 pessetes cada un, incòs diligències del cas.

Mercè Fàbregues, oferint-se també per llevadora municipal.

NOTES DEL MUNICIPI

La sessió d'ahir

Començament

A tres quarts de deu, silenciosament tots, menys dos, calcen espadnyes—van entrant al saló de sessions l'Alcalde i els regidors senyors Recoder, Comas, Rossetti, Rabat, Anglas, Esperalba (l'únic que porta corbata) Torres, Majó, Pnigvert, Julià i Barberà.

El senyor Sánchez de Boado, restablert, torna a actuar de Secretari i llegeix l'acta de la sessió anterior que, com de consuetud, és aprovada. Tam-

NUVIS **CARRERAS** NUVIS **vostre** NUVIS **Fotógraf**
 St. Antoni, 32 **Mataró**

Guia del Comerç, Indústria i professions de la Ciutat

Cases recomanables de Mataró, allistades per ordre alfabètic

Agència de negocis
 LEANDRE ARRUFAT Fermí Galan, 482
 Corredor de finques

FRANCISCO CALDAS Ronda Prim, 78
 Corredor de finques

Ampliacions fotogràfiques
 CASA PRAT Casarruca, 60
 Vendes a plaços - Exposició permanent - Marcs

Anissais
 ANTONI GUALBA Sta. Teresa, 30 - Tel. 64
 Dipòsit de xampany Codorniu. Desfil·leria de licors

MARTINEZ REGAS Relat, 282-284. T. 15
 Establerta en 1808. Licors, xarops, vins, xampanyas

Banquers
 BANCA ARNUS Riera, 62 - Tel. 40
 Negociem tots els cupons venciment corrent.

BANC CENTRAL Rambla, 36 - Telèfon 222
 Negociem tots els cupons venciment corrent

«B. URQUIJO CATALAN» C. Padrós, 6 - T. 8
 Negociem tots els cupons de venciment corrent.

S. A. ARNUS-GARI
 Per encàrrecs en aquesta ciutat, Molas, 18 - Tel. 264

Caldereries
 EMILI SURIA Charruca, 39 - Telèfon 303
 Calefaccions a vapor i aigua calenta. Serpentins.

Carruages
 JOAQUIM CASTELLS Lepanto, 24
 El millor servei d'auto-taxi cobert. - Telèfon 72

MARCEL·L LLIBRE Beat Oriol, 7 - Tel. 209
 Immillorable servei d'autos i tariances de lloguer.

Carbons
 COMPANIA GENERAL DE CARBONES
 Per encàrrecs: J. Alberch, St. Antoni, 70 - Tel. 227

Ceràmica
 PILL DE P. HOMS Sant Isidor, 7
 Mendez Nàñez, 4 - T. 157 Ciment i Articles Ceràmica

Cerralleries
 ANTONI MARCH Relat 301
 Forja artística i masyeria per saló i construccions.

Col·legis
 ESCOLES PIES Apartat n.º 6 - Tel. 280
 Pensionistes, Recomanats, Vigiliats, Externs

Conieccions
 MARGUERIDA HUMA Riera, 62 - Telèf. 210
 Assortit en equips per batelg, 1ª Comunió i nuvis

Conilleries
 MIRACLE Riera, 35 - Telèf. 54
 Dolços Xampanyas Licors Vins generosos Caramels

Cordilleries
 VIDUA D'ANTONI XIMENES Sant Antoni, 22
 Especialitat en cordills per indústries. Telxits de lute

Còpies
 MAQUINA D'ESCRIBRE St. Francesc P. 16
 Circulars, obres, actes i tota mena de documents

Cristall i Pisa
 LA CARTUJA DE SEVILLA Riera 52. Tel. 256
 Porcelana, imatges, Perfumeria, Objectes per regals

Dentistes
 DR. ENRIC ORDONEZ MUTIS Riera, 50 1.er
 Dilluns, dimecres i divendres de 4 a dos quarts de 8

Drogueries
 BENET FITB Riera, 36 - Telèfon 30
 Comerç de Drogues. - Productes fotogràfics.

Estorers
 MANUEL MASPERER Carles Padrós, 78
 Perlanes, cortines i articles de viatg.

Funeràries
 FUNERARIA DE LES SANTES Pajol, 88
 Telèfon 57

MIQUEL JUNQUERAS Telèfon 111
 M. Cinto Verdaguier, 12 - Sucursal: St. Beuet, 24

FUNERARIA «LA DOLOROSA»
 St. Agustí, 11 Telèfon 55

Fusteries
 OAN ALUM Sant Josep, 16
 Estudi de projectes i pressupostos.

ESTEVE MACH Lepanto, 23
 Projectes i pressupostos.

Garaiges
 BENET JOFRE SITJA R. Alfons XII, 91 al 97
 Ensenyament gratuït. Cotxes d'ocasió. - Tel. 354

Herboristeries
 «LA ARGENTINA» Sant Llorenç, 16 bis
 Plantes medicinals de totes classes.

Impremies
 IMPREMTA MINERVA Barcelona, 13 - T. 255
 Treballs del ram i venda d'articles d'escriptori

TRIA I TARRAGÓ Rambla, 28 - Tel. 290
 Treballs comercials i de luxe, de tota classe

Maquinària
 SALVADOR FONT VERDAGUER Relat, 363
 Tel. 28 Fundició de ferro i articles de fonderia

Marbreries
 JOSEP ALSINA Relat, 436
 Llises marbreries. Marbres artístics de tota classe.

Merceries
 JOSEP MAÑACH Sant Cristòfor, 21
 Géneres de punt, Perfumeria, Jagueta, Conieccions

Mestres d'obres
 RAMON CARDONER Sant Beuet, 41
 Preu fet i administració.

JOAN GUAL Sant Mllea, 18
 Construccions i reparacions

Mobles
 ERNEST CLARIANA Bisbe Mas, 17 - T. 281
 Construcció i restauració de tota mena de mobles.

JOSEP JUBANY Riera, 53, Barcelona
 No compreu sense visitar els meus magatzems

Oculistes
 DR. R. PERPIÑÀ Sant Agustí, 53
 Visita el dimecres al matí i dissabtes a la tarda

Palla i Alfals
 COMERCIAL FARRATGERA
 Sant Llorenç, 18 Telèfon 21.

Papers pintats
 JAUME ALTABELLA Riera, 17
 Extens i variat assortit: Pintura decorativa

Perruqueries
 ARTUR CAPELL Riera, 43, pral.
 Especialitat en l'ondulació permanent del cabell.

CASA PATUEL Isern, 1 i Sant Rafael, 2
 Esmerat servei en tot. - «On parle français»

Recauders
 JOAN BOSCH TORRAS Milans, 29 - Tel. 158
 Corresponsal Agència Rei-Solé
 Dr. Marí Julià, 2 Telèfon 18567

Salons de Billars
 «TVOLI» Melior de Palau, 8 i 10
 Servei de Cafè

Sastres
 EMILI DANIS Sant Francesc d'A, 14-bis
 Tail sistema Müller

JARABE CLIMENT MARCA VIUDA
 ANEMIA, DEBILIDAD, RAQUITISMO, INAPETENCIA, EMBARAZO

Lliçons d'Alemanys
 F1. Kühne profesora nativa
 de dos quarts de vuit a nou de la tarda
 Mataró Carme, 36

Motos en venda
 Una de 500 c. c. patent pagada, preu: 800 pesseies
 Una de 350 c. c., preu: 150 pesseies.
 Raó: Sant Rafael, 72.

Aparell Radio
 «Philco», set làmpares, quasi nou, es ven a bon preu.
 Raó: F. Macià, 81, 2 on

DEMANEU ARREU... Per tenir la pell sana i formosa
Crema "Espuma del Pirineu"
 Producte higiènic i sens rival pel cutis
 Exigiu-la solsament en tubs.
 Agent: JOSEP A. SISTACHS-Montgat

La Biblioteca de la Societat Iris està oberta al públic els dies feiners, del dilluns al divendres, de 8 a 10 de la nit; dissabtes, de 6 a 8 del vespre i diumenges, de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda.

VIATJANT
 especialitzat en gèneres de punt, 10 anys fent la ruta Centre-Nord d'Espanya, desitja mostraris a comissió fàbriques del Litoral.
 Escriure al 5060.-C. Vergara, 11, Barcelona.

Urbanització de la finca Parés
 Venda de solars a 50 cèntims pam quadrat. Zona industrial i amb vistes a la mar.
 Per a informes dirigir-se a J. Serra, c. F. Macià, 74, abans carrer d'Argentona.

Biblioteca Popular
 de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Mataró
 Estadística del mes de juliol de 1931

Número de llegidors:

Homes	266
Dones	93
Nois	537
Total	896

Obres llegides:

Llibres de nois	583
Generals	29
Filosofia	3
Religió	2
Ciències socials	24
Filologia	18
Ciències pures	15
Ciències aplicades	17
Belles Arts	45
Literatura	191
Història Geografia	20
Total	947

Lectors de Revistes: 72
 Volums catalogats: 5.184

Per llogar
 Pisos i locals espaiosos, al carrer de Sant Simó, 13. Visibles: Totes les festes de 9'30 a 11'30.
 Raó: Tots els dies de 3 a 4 tarda, al carrer Gignàs, 28, pral.-Barcelona (prop Correns).

Débiles Elíxir Callo da Vida y Juventud